

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





UNGDOMSVÄNNEN

Illustrerad veckotidning utgiven av Svenska Missionsförbundets Ungdom.
Pris pr år kr. 3: 60. Lösnummer 15 öre.

Nr 7. 13 Febr.
Upplaga A och B.
Årg. 33. 1929.

INNEHÅLL:

Den högsta uppgiften. — Vittnesbördsmöten. — Den store läka-
rens underliga fråga. — Studieverksamheten inom våra ungdoms-
föreningar. — Fullkomlighet. — Ungdomen och det blivande egna hem-
met. — En förstlingskärve. — Västkustens ungdomsskola. — In-
gången i vilan. — Från arbetsfältet. — Brevaftnar. — Annonser.

Redaktör:

A. Keijer.



Unga tallar i vinterdräkt.

Foto J. Hammar.

DEN HÖGSTA UPPGIFTEN.

— Av David Melchersson. —

— II. —

Ungdomen för Kristus är den första, ungdomen för församlingen den andra delen av den höga uppgift, som du kristna ungdom, fått dig anförtrodd. Är den förra stor och ansvarsfull, så är den senare det icke mindre.

I och med att en människa kommer till Kristus, inträder han också i de heligas samfund, dit alla troende över hela jordens ring höra. Men bibeln talar också om församlingen på en plats, vilken sammanslutning då benämnes lokalförsamling. Varför är det nu en så viktig och stor uppgift att föra de unga inom församlingens hägn? Jo, därför att den är en gudomlig institution, grundad av ingen mindre än Jesus Kristus själv. Den kristna församlingen är icke, såsom många tyckas anse, en vanlig förening av troende, en förening, vars medlemskap visserligen kan vara gott att äga, men som man dock lika gärna kan undvara. Icke underligt, att den som hyser en dylik uppfattning om församlingen också intar en passiv ställning till densamma. Hur illa detta överensstämmer med apostlarnas lära, är lätt att finna.

De särskilda Guds nådelöften, som vila över den kristna församlingen, kan ingen annan förening, den må vara aldrig så god, åberopa sig på. Insåge de kristna i allmänhet och de unga i synnerhet det stora värde, som den kristna församlingen har inför Gud, så skulle å ena sidan ingen av dem vilja eller kunna stå utanför dess hank och stör, och å andra sidan skulle ingen av dess medlemmar vilja göra sig skyldig till något, som på minsta sätt kunde vanhedra Kristi församling.

Vad vill då församlingen vara för oss alla?

Vad hemmet är för familjen, det är och bör församlingen vara för de troende. Den är således vårt andliga hem. Liksom man i det lekamliga hemmet får näring för det lekamliga livet, så får man i församlingen, det andliga hemmet, näring för det andliga livet.

Men såsom man i ett gott hem erhåller vård och fostran, så får man också i församlingen andlig vård och fostran. Och vilka behöva fostras, om icke i första hand de unga? De måste i gemenskap med äldre, erfarna bröder och systrar fostras

att upptaga manteln efter de gamla veteranerna, som trötta av arbetet lägga ned vandringsstaven och gå att mottaga lönen.

Ett gott hem giver också glädje och trevnad. Vilken glädje skänker icke också gemenskapen med församlingen, där den är, vad den bör vara, och där sångarens ord ha blivit en sanning:

Unga sjunga
med de gamla;
sig församla
jordens böner
kring den störste av dess söner.

I hemmet söker man utveckla de naturliga anlagen. Så komma också i den kristna församlingen olika gåvor till sin rätt. Bör åtminstone göra det. Såsom från trädets stam utgå grenar åt olika håll, så är och bör också församlingen vara såsom en stam, varifrån olika verksamhetsgrenar utgå, där det gives tillfälle för de unga att sätta in sina olika gåvor. Allt bör så ha sin rot i församlingen. En ungdomsverksamhet, som ställer sig aldeles på sidan om församlingen, är förkastlig.

Slutligen, liksom hemmet utgör ett skydd för dess medlemmar, så utgör församlingen ett skydd för de troende. Frestelserna och farorna äro i synnerhet för de unga många och stora. Inom församlingens hägn skall det bli oss lättare att undvika dessa, än om vi stå utanför.

Därför är min maning till dig, kristna ungdom, *anslut dig till församlingen!* Ty lika naturligt, som vi genom att födas inträda i det borgerliga samhället, lika naturligt är det att vi genom pånyttfödelsen inträda i det himmelska samfundet. Men lika givet som det också är att varje barn, som födes i det borgerliga samhället, antecknas i de därför avsedda böckerna, lika givet borde det också vara, att varje man och kvinna, som är verkligt född av Gud, antecknas inom den lokalförsamling, som på platsen representerar de heligas samfund.

Ingen annan sammanslutning, således ej heller ungdomsföreningen, kan eller får ersätta församlingen. Låt ungdomsföreningen vara din arbetsteg men stanna icke utanför hemmet, där du genom din nyförelse hör hemma.

VITNESBÖRDSMÖTEN.

— Av Josua Sommarström. —

Allt kan missbrukas. Så har också skett med det i vår verksamhet så vanliga »vittnandet» vid mötena. Av denna orsak hysa många förståndiga och tänkande människor motvilja för detta utslag av de troendes nit. Blir det ett slags mani eller vurm för de kristna att i tid och otid träda fram med ett vittnesbörd om sin ställning till Herren, då måste vi också inlägga vår gensaga däremot. Ty hur lätt övergår icke ett sådant vittnande till självbespeglning. Det kan sluta mycket illa även för den vittnande själv. Och för dem som lyssna kan det bli odrägligt till slut. För de ledande i en förening gäller det nog att ha sin blick riktad på saken, ty det är av allra största vikt, att Guds namn icke missbrukas och vanhelgas genom ett oskickligt beteende.

Å andra sidan kan man också *underskatta* denna yttring av de troendes verksamhetsiver. Går det därhän, att endast predikanten tillerkännes rätt att vittna om Guds nåd, så är det lika illa. Ty varje sann och levande kristen är av Gud kallad att omtala sina erfarenheter i hans gemenskap. Nya testamentet är rikt på uttalanden, som bestyrker detta. Och hur ofta användes icke ordet »vittna» där! Vi få alltså icke vända oss mot vittnandet som sådant, endast mot dess avarter. Tvärtom böra vi uppmuntra varandra att bära fram vittnesbördet om Herrens Jesu nåd.

Även i ungdomsföreningen och dess verksamhet har vittnandet sin givna plats. Och där det sker i rätt anda och utsträckning.

Tillåt mig sist påminna dig, kära ungdom, att på dig kommer det att bero, om de bibliska församlingsprinciperna skola fortplantas till kommande släkten eller rinna ut i sanden. *På dina axlar kommer att läggas förvaltningen av dessa stora värden, som ligga i ett halvt sekels arbete, tusentals kyrkor och bönehus, en storartad hednamission.*

Hur skall du kunna förvalta det? Endast genom Guds nåd. Men en viktig förutsättning är enig sammanslutning, ty »eniga vi stå men söndrade vi falla».

Välsigne Gud vår svenska kristna ungdom att rätt kunna fylla den största av alla uppgifter: »Ungdomen för Kristus och församlingen».

kunna vi märka, hur Guds rikaste välsignelse åtföljer detsamma.

Ofta då vi samlas till ett möte, där Guds Ande varit särskilt förnimbar, ha några känt ett obetvingligt behov att stiga upp och avlägga ett vittnesbörd om Guds godhet. Det har skett fullkomligt *spontant*. Ingen var på förhand beredd att göra det. Kanske det inte heller var någon som uppmanade därtill. Utan tvivel bli sådana vittnesbörd de mest givande och till största uppbyggelse. Och vi ha särskild orsak att tacka Herren för detta direkta ingripande i våra liv och vid våra möten, ty då blir vittnandet ofta mer äkta och ursprungligt än annars.

Men vore vi i vår verksamhet hänvisade endast till vad som här kunde kallas det spontana vittnesbördet, skulle det långa tider icke bli några vittnesbörd allt. Den naturliga blygheten och försagdheten är mycket stor hos de flesta av oss. Därför måste andra utvägar sökas, vilka även de äro fullt berättigade och kunna av Herren välsignas. Särskilda vittnesbördsmöten, i förväg planerade och väl förberedda, böra anordnas då och då i föreningarna, omväxlande med andra mötestyper. Det synes, som om 1 Kor. 14: 26 skulle ha varit något i den vägen. Man skulle samlas för att uppbygga varandra genom en psalm, genom undervisning, genom en uppenbarelse eller genom tungomålstal och dess uttydande. »Var och en har något särskilt att meddela.» Detta var ju ett gott och omväxlande mötesprogram, med stor frihet för deltagarna att göra bruk av sin speciella nådegåva. Antagligen hade somliga redan hemma fått klart för sig, vad som skulle sägas vid sammankomsten. En sådan förberedelse är säkert Herren behaglig.

Ännu en annan form för vittnesbördsmöten kunde rekommenderas. Vad hindrar, att föreningen *anmodar* ett par eller flera medlemmar att vid något tillfälle avge vittnesbörd om sina erfarenheter? De skulle då kunna berätta om sin omvändelse eller avgörelse och om sitt förra liv i världen. Eller också kunde de skildra någon upplevelse av sådan art, som vore av allmänt intresse och kunde bli till varning eller lärdom för dem som höra på.

Överhuvud taget ha vittnesbörden en tendens att bli tämligen enahanda. Männe inte

DEN STORE LÄKARENS UNDERLIGA FRÅGA.

Det var högtid i Jerusalem, och brokigt klädda, feststämda skaror vandrade upp mot helgedomen. Vänner och kamrater gladdes att återse varandra, och mycket hade den ene att anförtro den andre. Den sista tiden saknades icke intressanta tilldragelser. Hur många hade ej hört talas om den store profeten från det lilla Nasaret. Hade han ej synt till ännu? Jo, någon hade sett honom ta vägen åt Betesda till. Bland de sjuka och ensamma behövdes han just nu, den läkaren tvekade ej inför valet av patient; där nöden var stor, var hjälpen nära. Se, där var ju mannen, som legat fjättrad vid sin bädd månad efter månad, år efter år, hela hans ungdomstid en plåga och mannaåldern en fortsättning av eländet, en blid av övergivenhet och missträknung! Inte underligt om han besjälades av en trötthet, som gränsade till förtvivlan.

Plötsligt hör han någon fråga: »Vill du bli frisk?» Vilken underlig fråga till en sjuk. Är det inte självklart, att den som

detta beror på, att vi så sällan övertänka i förväg, vad vi skola tala om? Och så tro vi vanligen, att ett vittnesbörd ovillkorligen skall vara en redogörelse för hur *glada* vi äro i Gud, hur *väl* vi lyckats övervinna mötande frestelser och svårigheter, eller något dylikt. Vore det inte skäl att också tala om motsatsen ibland? Vårt misslyckande, vår nedslagenhet, våra felsteg och annat sådant skulle även försvara sin plats i ett vittnesbörd, då närmast vid en enskild sammankomst. Just sådana *enskilda vittnesbörds* möten borde förekomma mycket oftare än som sker. De skulle skänka stort andligt utbyte och skapa större frimodighet att vittna. Och där en medlem inte har förmåga att med egna ord »ge skäl för det hopp som är i honom» eller eljest bidra till den gemensamma uppbyggelsen, vad är då lättare än att med en annans ord, såsom genom en psalm, sång eller bibelvers, ja, varför inte också genom att läsa upp ett bokcitat, uttrycka sitt hjärtas tankar och känslor. Vilka dyrbara stunder skulle vi icke få i sådana vittnesbörds möten! De skulle säkert tillföra föreningen ny livslust. Göra vi alltså vad göras kan för att i vår förenings verksamhet få fram vittnesbördet, det enkla, av hjärtat gående och verkligt uppbyggliga vittnesbördet!

förlorat hälsans gåva vill vinna den åter? Vad betyda all världens skatter, när handen ej förmår gripa ens en smula av dem och foten ej kan taga ett steg? Att bli frisk, det är ju nyckeln till livet. I 38 år hade mannen velat vrida om den nyckeln — men vad förmådde han? Hjälplos — ensam — utan en vän vid sin sida. Visst ville han ännu, men vad betydde hans vilja? Lämнад åt sig själv förmådde han intet — en dyrköpt, bitter erfarenhet.

Men nu, nu var där en till som ville, en vars vilja är mänsklighetens lag. Vad betydde det då, om den sjukens vilja var svag, blott den var ett med hans, den Starkes.

»Stå upp och tag din säng och gå.» Så ljöd läkarens befallning och patienten lydde. »Strax blev mannen frisk och tog sin säng och gick.» — Otaliga gånger hade han väl försökt tänka sig en dylik situation, men de ljusa drömmarna hade ohjälpligt smulats sönder av den hårda verkligheten och blott efterlämnat besvikelse och nytt lidande. — Men i ett ögonblick hade drömmen blivit verklighet. Solen hade väl aldrig strålat så klart som nu, då livet än en gång liksom öppnade sina portar och bjöd detta undrets barn att träda in och taga del av dess anade möjligheter. Undret hade skett, då mänsklig vilja förenades med gudomlig.

Men tänk om mannen den stunden ej velat, ej vågat. Då hade livet alltjämt varit lika mörkt, tillvaron meningslös och värst av allt, möjligheten att bli frisk kanske för alltid avskuren. Det var hans tillfälle — och han begagnade det.

Den mannen är ej ensam om upplevelsen av gudomlig kärleksviljas makt. Är det ej samma under som sker, närhelst en i syndens mörker famlande själ ser ljuset från evighetens värld gå upp — och vågar följa det? Kanske bli de första stegen på livets väg stapplande. Men den som tilllitsfullt lagt sin svaga hand i Mästarens starka, behöver ej frukta. Kanske blir vandrigen till målet lång och mödosam ibland; men ju närmare Mästaren, desto säkrare bli stegen.

Har du upplevat detta pånyttfödelsens under, då din vilja blev ett med din Skapares? Då har du fått grepp om livets största erfarenhet och de rikaste skatter ligga inom räckhåll för dig.

Astrid G—son.

STUDIEVERKSAMHETEN INOM VÅRA UNGDOMS- FÖRENINGAR.

»Det är en skam för en kristen arbetare att vara sina kamrater underlägsen.» Citatet är hämtat från en artikel i en Göteborgs-tidning. Yttrandet ifråga skall enligt tidningsreferatet ha fällts vid ett på initiativ av Fria Kristliga Studentföreningen anordnat möte i Göteborg för någon vecka sedan, varvid frågan om den kristna ungdomens intresse för studieverksamhet diskuterades.

Det citerade yttrandet kräver ett beaktande. Man ställes genom detta ovillkorligen inför den frågan, hur det berörda förhållandet i verkligheten ter sig. Äro de kristligt intresserade arbetarna ifråga om teoretisk bildning sina övriga kamrater underlägsna? Något allmängiltigt svar härpå torde gärna icke kunna givas. Att generalisera är i detta fall såväl som i snart sagt varje annat icke lätt. I berörda avseende såväl som annars gör sig en stor skillnad gällande. Det finns många väl teoretiskt bildade arbetare, som bekänna sig vara Jesus-lärjungar, men det finns ock å andra sidan många i berörda avseende rätt blottställda sådana arbetare. Samma förhållande gör sig emellertid lika starkt, och vad den äldre generationen beträffar kanske ännu starkare, gällande bland de arbetare, som stå indifferent i sitt förhållande till kristendomen. En troende arbetare kan inom ett visst område äga en god teoretisk kunskap, under det att hans icke troende kamrat kan sakna även den mest elementära kunskap på samma område. Å andra sidan kan den senare besitta en omfattande kunskap på ett område, för vilket hans troende kamrat är helt främmande.

Under alla förhållanden är det välbetänkt av den kristna ungdomen om den i gemen på fullaste allvar ställer sig inför den här angivna frågan. Skall den kristna ungdomen kunna tänka sig vinna gehör för sin livsåskådning även inom sådana grupper hos vårt folk, för vilka kristendomen endast är en samling dogmer, är det av största vikt, att den icke står på en lägre teoretisk bildningsnivå än övriga grupper. Lyckligast vore helt visst, om den i detta avseende kunde höja sig något över den andra.

Gäller det en jämförelse mellan det studiearbete, som bedrivs inom de klubbar och församlingar, vilka tillhöra de till Ar-

betarnas Bildningsförbund anslutna organisationerna å ena sidan samt det arbete av liknande art, som förekommer inom de föreningar, vilka äro anslutna till den organisation, som stå Udv:s läsare närmast, nämligen Svenska Missionsförbundets Ungdom, måste det sägas, att ungdomen inom de sistnämnda föreningarna stå långt efter ifråga om verkliga studier. Visserligen saknas ej studieintresse inom våra ungdomsföreningar. Här och där bedrivs ett rätt intresserat och livligt sådant arbete såväl av föreningarna i dess helhet som av särskilda grupper eller cirklar. I stort sett tyckes studieintresset ock vara i stigande. Vid en med förhållandet inom de förstnämnda klubbarna och föreningarna gjord jämförelse får man dock ett beklämmande intryck.

Men huvudsyftet hos de här jämförda föreningarna är dock av väsentligt skild karaktär. Villigt skall en sådan erinran erkännas. I det stora hela torde det vara rent politiska intressen, som driva åtminstone den socialdemokratiskt organiserade ungdomen till studier. Helt naturligt kan ett sådant intresse ej få ligga till grund för studieverksamhet inom de kristna ungdomsföreningarna. Det måste i stället huvudsakligast inrikta sig på andra uppgifter. Å andra sidan gäller det helt visst för den kristna ungdomen att vakna upp även inför de samhällliga spörsmålen och uppgifterna. Det torde ej kunna förnekas, att denna ungdom under den senast gångna tiden i alltför stor utsträckning glömt betydelsen av att för sitt huvudintresse söka utnyttja de organ, genom vilka samhällsinstitutionen verkar. Man glömmer så lätt, att kristendomen ställer sina krav på dessa bekännare lika mycket på arbetsplatsen och i det samhällliga livet som i kyrkan och vid umgänget med trosfränder. Här kräves förvisso ett uppvaknande. Här gäller det kamp för något, som är stort och svårt.

Vid talet om studieverksamhet bör det även stå klart, att denna icke blott bör åsyfta ett bestämt kvantum minnesgods utan framför allt själens bildning, icke hopandet av en viss summa teoretisk kunskap utan framför allt en utvecklade förmåga att sätta sig in i och någorlunda förstå innebörden av och sammanhanget mel-

lan de olika företeelserna i tiden. Detta har icke heller glömts av den socialdemokratiska ungdomen. Belysande härför är det sakförhållandet, att ett stort antal klubbar tillhörande denna ungdom bildat studiecirkel i ämnet filosofi och litteratur. Vad studiet av dessa ämnen beträffar, torde det ock böra beaktas av den kristna ungdomen. Möjligheten av att bilda studiecirkel inom den troende ungdomens krets med syfte att studera verkligt goda skönlitterära böcker med högt bildningsvärde borde icke ligga utom möjlighetens gräns.

I nära sammanhang härmed står ock frågan om spridningen av verkligt goda böcker. Det kan vara en missionsuppgift så stor som mången annan. Icke alltid är det så lätt att finna det lämpligaste sättet härför. Finnes blott ett levande intresse för saken och en rätt uppfattning av dess stora betydelse, torde det ock gå att finna utvägar. Se här en. Under tecknad sammanträffade för någon tid sedan med en ung man, som begärde råd ifråga om inköp av böcker. Denne man berättade därvid, att han jämte några andra ungdomar, boende i en avlägsen bygd, slagit sig tillsammans och bildat en läsecirkel. De inköpte vanligen på hösten ett antal böcker. Den sammanlagda köpesumman delades upp i lika delar mellan deltagarna. Sedan dessa böcker gått laget runt, lämnades de ut, den ena efter den andra, till någon intresserad granne. Denne kom sedan att berättas för sina vänner om de böcker han läste. Dessa blevo så i sin tur intresserade, fingo med ägarens tillåtelse låna böckerna, läste dem och intresserade andra för dem. Den ifrågavarande unge mannen såg häri en missionsuppgift. Så gör ock berättaren.

Skall man på detta sätt finna intresserade läsare, måste emellertid böckerna kunna fånga deras intresse. Tanken härpå ställer en inför ännu en högst allvarlig verklighet. Det gäller bristen på skönlitterära författare med verkligt kristligt patos och med en starkt rotad kristlig livsåskådning. Det är flera kristna eldsjälur vi behöva, sådana, som vinna gehör med sin litterära alstring.

Frågan om en utvidgad studieverksamhet inom våra ungdomsföreningar kan icke undkommas. Den tränger sig fram och kräver sitt beaktande. Ju förr den blir ägnad tillbörlig uppmärksamhet, desto lyckligare torde det vara för vårt arbete i dess helhet.

O. Terning.

Fullkomlighet.

— Av B. Edwin Persson. —

Gud är fullkomlig. Vore han icke det, vore han ej heller Gud. Han är fullkomlig i sina verk och gärningar. Se på skapelsen! Överallt skåda vi i denna en övermåttan allvis och underbar skapare. Och själva äro vi hans händers verk. Huru fullkomligt är ej allt vad Gud har gjort. Fullkomligt är också förvisso frälsningsverket. Det brister ej på en enda punkt.

Gud är vidare fullkomlig i sina egenskaper. Hans vishet är så stor, att han aldrig begår ett misstag. Han är fullkomligt allvetande. Han ser därför aldrig endels utan till hjärtat. Han dömer aldrig efter skenet, och ingen kan bedraga honom. Hans makt är fullkomlig. Han hyser sålunda icke allenast fromma önskingar, utan kan allt vad han vill. Vidare är intet mörker i honom. Himmelens invånare förkunna dag och natt utan uppehåll hans helighet. Seraferna sjunga kring hans tron sitt: Helig, helig, helig är Herren Sebaot.

Än vi människor då? Huru är det med oss? Likasom Gud är fullkomlig i alla styc-ken, äro vi ofullkomliga i allt. Vi äro ofullkomliga i våra verk och gärningar och ofullkomliga i alla våra egenskaper. Vi äro orena och befleckade till hela vår varelse. Vi äro spetälska, syndiga. »Ingen rättfärdig finnes.»

Och ändå! Ändå är ett fullkomlighetskrav ställt på oss. Jesus ställde det, då han sade: »Varen alltså I fullkomliga, såsom eder himmelske Fader är fullkomlig.» Huru skola vi förstå detta? Eller vad tjänar det till att kräva av oss, vad vi icke ens med bästa vilja kunna prestera?

Svar: Det gives två slags fullkomlighet. En, som vi redan här i tiden såsom ett Herrens folk kunna uppnå, och en, som vi nå först i en annan värld. Den fullkomlighet, som vi här måste nå, består först däri, att *vår rättfärdighet nödvändigt måste överstiga de skriftlärdes och fariséernas. Annars komma vi icke in i himmelriket*, Matt. 5: 20. Vidare är det genom att *älska, bedja och vara barmhärtiga*, som vi här i tiden »fullkomnas». Med de vapen: kärlekens, bönens och barmhärtighetens, skola vi strida mot våra ovänner. Icke med andra. Här är provostenen. Mätte vi icke stupa på den!

Det andra slaget av fullkomlighet, som innebär *syndfrihet, klarsyn* och *Kristuslikhet*, hör evigheten till. Det är omöjligt att

UNGDOMEN OCH DET BLIVANDE EGNA HEMMET.

— Av O. Olofsson. —

— IX. —

Klart är att tvenne, som trolovat sig under sin otros tid i många fall fortfara att hava samma sinne sedan också, ja många ända till sin sista stund. Men ofta händer det också, att den ene blir omvänd till Gud och icke den andre. Detta kan ske både före och efter äktenskapets ingående. I synnerhet är detta vanligt i samband med större väckelser. Efter sådana kan man nästan vara säker på något sådant »fall». Då blir frågan den, hur den troende skall förhålla sig under sådana förhållanden. Den store missionären F. Fransson utgav på sin tid en liten skrift »några vinkar till de nyomvända», vari han utan vidare ger detta råd: »Bryt förlovningen!» Märk, han sade förlovningen. Om han sagt trolovningen, kanske han skulle tvekat att säga till de unga att bryta en sådan. För min del vågar jag inte instämma i detta uttalande. Jag har för stor respekt för det heliga trolovnings-loftet. Man måste nog tänka sig en annan utväg, som är framkomlig för en kristen. Vad aposteln Paulus säger om den, som ingått äktenskap under sin otros tid och sedan ensam av makarna kommit till tro, torde i stort sett även kunna tillämpas med avseende på trolovningen. Han säger: »Om den otrogna vill skilja sig, så må han få skiljas. En broder eller syster är i så fall intet tvång underkastad, och Gud har kallat oss att leva i frid.» 1 Kor. 7: 15. Om den troende hölle på att äktenskapet skulle fortsätta, när den icke troende vill skiljas på grund av att han eller hon icke kan gilla den andres gudsfuktan, skulle detta endast leda till strid och olycka, och det får inte en kristen vara med om. Så långt är således saken klar, att om den icke troende fästmannen eller fästmön, ty här är just fråga om sådana, vill bryta trolovningen, så må de göra det. Den troende har ingen rätt att så göra. Men då frågas: Hur skall då den troende förhålla sig i en sådan situation? Frågan är

nå det målet, förrän vi blivit frälsta från denna syndens och dödens kropp. Men när vi blivit detta, när dimman viker och tidens höljen falla, och vi med förklarad blick få skåda härlighetens rike, då, men först då, hava vi i verklig mening blivit fullkomliga.

berättigad, och den kräver sitt svar. Först må då sägas, att det icke är den icke troende, som skall diktera villkoren, ty han har ju rätt att »göra slut», om han så vill. Vill han inte det, så må han också finna sig i de förhållanden, som inträtt. Redan detta ger den troende så att säga en trumf på hand. Det är den troende, som här måste ha övertaget. Det rent praktiska svaret lyder så: Vänta och förbida tiden! Säg till din fästman eller din fästmö: »Jag älskar dig som förut och jag kommer att förbliva dig trogen, men vi kunna icke gifta oss under dessa förhållanden. Vi få vänta, tills vi kunna draga jämnt i livets största fråga.» Det är ju mycket annat som gör, att man kan få vänta och varför icke även för denna sak? Skulle denna väntan för den icke troende bli för lång, så att han väljer en annan, är den troende fri. Men i de flesta fall går det så att om den troende lever ett liv, som är värdigt en kristen, så kommer snart den andre också att böja sig för Gud. Exempler i detta fall äro många. Sker detta har den troende vunnit en seger, icke blott för sig själv utan också för Guds rike. Visserligen kan den faran föreligga, att någon skrymtar kristendom för att vinna sitt mål, men faran är inte synnerligen stor. Det är inte så lätt att skapa fram sann kristendom. Det märks alltför väl, att det rätta sinnet saknas. Om man i detta fall som i så många andra kunde lära sig att förbida tiden, så skulle mycket reda ut sig, som nu ser omöjligt ut. Bara ett litet exempel ur högen: En ung troende man skrev till mig och frågade hur han skulle göra. Han hade en fästmö, som icke var troende. Men naturligtvis var hon mycket bra annars. Jag gav honom det rådet att säga henne, vad jag här ovan sagt. Han gjorde så. Och om en tid skrev han återigen, tackade för rådet och talade om, att fästmön lämnat sig åt Gud. Han hade fruktat för att säga henne, att de icke kunde gifta sig, så länge hon hade ett sådant sinne. Men i stället för att bli ond respekterade hon honom ofantligt, och detta bidrog säkert till att hon strax därefter böjde sig för Gud. Jag är fullt viss om att om de troende unga lydte mitt råd i sådana fall, så skulle de bespara sig många kval.

EN FÖRSTLINGSKÄRVE BLAND SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS HEMGÅNGNA MISSIONÄRER.

— Av Evald Widéll. —

— II. —

Under den tid Lindgren verkade i Petro-savodsk fick han bli till stor välsignelse. Den predikoverksamhet han utövade, till- lika med skriftspridning och husbesök bar rika frukter. Arbetet var dock hårt och mycket ansträngande. Vid predikobesöken i byarna runt staden måste han alltid fär- das till fots. Därtill kom myndigheternas motstånd mot hans arbete. I brev och efter- lämnade papper ger han en god bild av dylika svårigheter, med vilka han hade att kämpa. Dock: aldrig finner man jämmer eller klagan häröver, utan fastmera glädje och tacksamhet. På våren 1885 förlägges hans verksamhet och huvudkvarter till Pe- tersburg (Leningrad), där ett ännu myc- ket större antal finnar voro bosatta. Han tillvann sig ett städse stegrat förtroende bland folket. Även om han ock här upp- söktes av myndigheter och polismän och inkallades till förhör samt strängt hotades, om han ej upphörde med sin predikogär- ning, så lyckades det honom dock att fort- sätta sin mission till mångas frälsning och uppbyggelse.

»Jag får nästan varje dag tillfälle att predika», säger han i ett brev från Peters- burg, samt fortsätter: »På söndag f. m. ta- lar jag i regel på finska i Kronstadt; kl. 3 här hemma i salen på svenska och kl. 6 samlas vi uppe hos oss, då jag åter pre- dikar på finska. På måndags kväll talar jag för finnarna på den Wiborgska sidan; tisdag i Kronstadt; onsdag bibelsamtal uppe hos mig. Torsdag predikan på svenska; fredag ej regelbundet möten; lördag åter i Kronstadt». Som synes, var han mycket nitisk och arbetsam. Men han var dock ödmjuk och insåg alltjämt sitt behov av Herrens nåd och hjälp. Därom bära föl- jande hans ord vittne: »Vad bätar det om jag mycket predikar och arbetar, om icke Herrens ande får vara den ledande, om icke Gud får äran och lovet. Det ser nog ut som om man vore flitig, men Herren prövar hjärtat...»

Emellertid är det troligt, att han påtog sig en alltför tung arbetsbörda, vilket ock

mänskligt att se, bragte honom i en alltför tidig grav. Hans starka kroppskrafter brö- tos häftigt ned genom en stark förkylning, som övergick till tyfus. Efter blott några dagars sjukdom kom hembudet den 8 maj 1886. Om anledningen till hans sjukdom skrev tidningen »Hemlandsvännen» bl. a. följande: »Lindgren, som var en ovanligt försakande man och ytterst rädd om mis- sionens medel, försökte själv förfärdiga de nödiga möbler han behövde... Han arbe- tade sig svettig och som han ej kunde und- vika drag förkylde han sig. Även vid pre- dikningarna på aftnarna, och under en mis- sionsresa, som han vid denna tid företog, torde han blivit ytterligare förkyld och kanske även farit illa. Då det något varit på tal att minska verksamheten till följd av ökade utgifter på andra fält, är det ej osannolikt att han därav sporrades till att försaka så mycket mer, på det att icke ut- gifterna för hans underhåll skulle verka avskräckande för missionsarbetets fortsatta bedrivande.»

Vid hans begravning samlades en ovan- ligt stor människoskara, huvudsakligast finnar, vilka djupt kände saknaden av sin lärares tidiga frånfalle. »Halva graven fylldes av blommor och kransar från dem, till vilkas omvändelse han fått vara ett me- del», skrev d:r Ekman till de sörjande för- äldrarna hemma i Sverige.

Lindgren var sålunda vid sin död blott 29 år gammal. Han skördades i unga år, men han hade likväl ej levat sitt liv för- gäves. Hans insats i Svenska Missionsför- bundets arbete var icke betydelslös utan bar riklig frukt — större än vad vi kanhända veta eller ana. Hans liv och gärning manar varje ung kristen till ett helgat liv, till bön och arbete, till ansvar och offer för själars frälsning.

»Lev för Jesus! Samla själar kring hans
dyra korsbanér
Skynda, innan natten kommer, då du ej
kan verka mer!»

Väst kustens ungdomsskola i sitt nya hem.



Den nya skolbyggnaden.

Lördagen den 12 och söndagen den 13 januari voro märkesdagar i Väst kustens Ungdomsskolas historia. Då invigdes nämligen i Ljungskile den nybyggnad, som så länge hägrat för skolans många vänner. Invignings- och högtidstalet hölls av Kungl. Skolöverstyrelsens representant, undervisningsrådet V. Berglund. Grundtonen i detta tal var framhållandet av värdet av skolor sådana som denna, vilka praktiskt fostra för livet och dess uppgifter och därvid icke glömma den mäktigaste kraften, som bär upp allt rättsliv i samhället, nämligen kristendomen. Hjärtevarma önskningsor om Guds välsignelse, ljus och kraft från ovan framburos av representanter för Danmarks och Norges ungdomsskolor, rektor L. Olsen från Nörre Nissums höjskole på Jylland och rektor E. Osnes från Fjellhaugs ungdomsskole, Oslo, samt kamratförbundets ordf., Willy Lind.

Vid den konsert, som hölls på aftonen samma dag talade rektor Olsen över ämnet: »Guds plan med den enskilda människan.» På söndagens f. m. hölls gudstjänst. På e. m. talade rektor Osnes om Kristus som undertonen i en kristens liv, som ljuder med i alla livets förhållanden och sätter särstämpeln på vårt liv. Och ju mer han får den inre personligheten om hand, ju klarare, renare och mäktigare ljuder och tonar de tonerna ut ur vårt inre liv. Senare på e. m. hölls en högtidsfest med välkomstord av grosshandl. V. Vilén, Borås, högtidstal av läroverksadjunkt R. Eimir, Kristinehamn och korta tal av de utländska gästerna. Rektor Hellerstedt avslutade med bön.

Den nu invigda skolbyggnaden har ett dominerande läge i Ljungskile samhälle med utsikt över fjorden. Den är byggd i trenne våningar, av vilka den första inrymmer kök, matsal, vävsal m. fl. salar, den andra lärosalar, undervisningskök, sällskapsrum, expeditioslokaler, slöjdsal och maskinskrivningsrum. Den tredje våningen upptages av elevrum och bostäder för personalen. I vindsvåningen kommer att snarast inredas rum för ytterligare 20 lärjungar.

Arkitekt har varit ingenjör H. Hultman, Kristinehamn, byggmästare A. Andrén, Ljungskile. Vid invigningshögtiden gav skolan middag för kommunalfullmäktige m. fl. Rektor Hellerstedt tolkade i ett anförande skolans tack till »an-

Ingången i vilan.

En smärtsam förlust har drabbat Sexdrega missionsförsamling och dess ungdom i det att en av dess medlemmar Herbert Sjödahl, genom olyckshändelse vid Mölndal gick över tidens gräns.

Han var icke mer än nyss fyllda 23 år då det oväntade budet om uppbrott kom, men hade genom sin Gudsfruktan och stilla väsen hunnit göra sig avhållen och älskad av alla som han varit i beröring med. Efter vårt sätt att döma fick han en förtidig grav ty det var såsom i versform antydes vid hans frånfälle:



Hans bana syntes mera ljus än vårens tid,
där mild och ren han vandrade sin stråt.
För ädla mål han kämpade sin strid,
med barndomstro han seglade sin båt.
Han ägde tanke klar, förstånd och hjärta gott,
ett soligt sinne var ock honom skänkt.
Och var törhända lånet, som av Gud han fått,
långt större än han anat själv och tänkt.
Nu är hans vandring all på tidens öde strand,
hans vackra levnadssaga nått sitt slut.
Han nådde ej till sina ungdomsdrömmars land
det hoppets ljus av döden släcktes ut.

— — — — —
Hans ande har gått hem att fira högtidsfest
uti sitt ursprungsland — från jordens hårda schakt.
det land — dit ingen kommer såsom flyktig gäst,
nej, tidlös lovsång stiger till Guds tron med makt.»

slagsgivande myndigheter», varvid han framhöll värdet av de anslag, skolan erhållit från kommunen samt från Svenska Missionsförbundets skolförening. Kommunalfullmäktiges ordförande, godsägare Söderlund, hälsade skolan välkommen tillbaka till Ljungskile, och Svenska Missionsförbundets skolförenings ombud i skolans styrelse, grosshandl. G. O. Johansson, Jönköping, framförde skolföreningens hälsning samt en lyckönskan från Jönköpings kristliga folkhögskola.

Vid skolan undervisas f. n. 86 lärjungar. Kursen började den 10 jan. och pågår till april månads slut. I maj börjar en sommarkurs i husmodersskolan samt en slöjd- och vävkurs.

Till sist ännu en önskan till de många, från skilda håll uttalades under dessa dagar:

Blive Du alltjämt en fyrbåk i natten den mörka,
Lyse och värme Du många, som vandra de vä-
garna vilsna,
Främst dock alltfört Du lede de unga, till Ho-
nom,
som nämner sig Morgonstjärnan den klara.

»En som var med».

FRÅN ARBETSFÄLTET.

Immanuelskyrkans *udfg.*, Skövde, höll måndagen den 14 jan. sitt årsmöte.

Föreningen har under året haft rikt givande möten av enskild och offentlig karaktär, anordnat bilmission, företagit en trevlig utflykt till Vingsö m. m.

Räkenskaperna balansera på en summa av kr. 3,126:68. Därav har till församlingen på platsen lämnats kr. 500:—, till S. M. U. kr. 266:24, flickskolan i Chasi kr. 50:—, V. M. U. kr. 167:50 samt till barnbeklädnad till julen samt social verksamhet kr. 842:43.

Till varje ny medlem (från annan förening inflyttad ej inberäknad) beslöt föreningen giva ett S. M. U.-märke.

Till styrelse valdes: Gid. From, v. ordf., Joel Forsvall, sekr., Greta Bohlin, v. sekr., Wald. Thorén, kassör, Ester Johansson, suppl. blevo Joel Ek, Gerda Pettersson och Tilly Söderlund. Föreningens ordf. är pastor H. Börjeson.

Föreningens medlemsantal är 175. Årsmötet avslöts med en varm bönestund. *Sekr.*

Ungdomsföreningen Betania i Mariestad höll tisdagen den 15 jan. sitt årsmöte.

Års- och revisionsberättelserna upplästes, och kassören såväl som styrelsen i sin helhet beviljades tacksamt full ansvarsfrihet. Utgifter och inkomster under år 1928 ha balanserat på en summa av kr. 2,400:13. Bland utgiftsposterna märktes anslag till missionsförsamlingen på platsen, till V. M. U., bidrag till ett par missionärers underhåll samt till en skolgosse i Kongo. Dessa anslag beviljades senare i årsmötet även för år 1929.

Härefter företogs val av styrelse, vilket resulterade sålunda: Pastor A. Asp, ordf. herrar H. Klint, E. Lundkvist, P. Anderson, O. Hill, K. G. Andersson och fröken Lydia Svensson.

Härefter företogs val av olika funktionärer inom föreningen samt valdes ombud till olika konferenser.

Dessutom tillsattes även för år 1929 en kommitté att ombesörja föreningens sociala verksamhet. Föreningen brukar nämligen bl. a. till varje jul helt eller delvis bekläda ett antal barn samt anordna en högtidsstund för gamla i staden.

Söndagen den 20 januari var offentlig årsfest anordnad efter ett omväxlande program, och första söndagen i februari är planerad en särskild inbjudningsfest för ungdom för att om möjligt söka vinna ännu flera för Kristus och församlingen.

Med tacksamhet kunna vi nu åter se tillbaka på ett verksamhetsår, och med nyss nämnda lösen gå vi i Guds kraft ett nytt år till mötes. *G. L.-n.*

Dalhems kristl. udfg. på Gotland höll den 15 jan. sitt årsmöte i Dalhems missionshus under pastor Valfr. Larsons ledning. Års- och revisionsberättelserna föredrogos och av dessa fick man en ganska god återblick på föreningens arbete under året. Föreningen har i regel samlats en å två gånger i månaden till enskilda ungdomsmöten därvid flera betydelsefulla frågor hava diskuterats eller ock ha vi på annat sätt försökt att uppbygga varandra. Även offentliga möten och fester hava anordnats, varvid medlemmarna ha tjänat. Föreningen består av 20 medlemmar och kassan har under året balanserat på ungefär 600 kr. Följande anslag beviljades: till Dalhems friförsaml. 100 kr., G. M. U. 50

kr., S. M. U. 25 kr., Soldatmissionen 10 kr., samt till underhåll av 1 skolgosse i Kongo 50 kr.

Föreningens ordf. är pastor Larson och till övriga medlemmar av styrelsen valdes: L. A. Olson, Ebba Rosvall, Berta Karlson och Henric Widin med G. Petterson och Märta Johanson som suppl. Dessutom förekom val av övriga funktionärer samt ledamöter i de olika kommittéerna. Det av god kamratlig anda präglade årsmötet avslöts med sång samt gemensamt bönemöte då vi fingo tacka Gud för vad han varit för oss men också anropa honom om hjälp och bistånd i fortsättningen. Gud med oss! *H. W.*

Betania udfg. Lördagen den 19 januari var för oss här å *Betania, Nordingrå*, en glädjens dag. Vi fingo då hälsa 19 stycken ungdomar välkomna i ungdomsföreningen, alla på Jesus Kristus troende. Föreningen är bildad för många år sedan, men har nu i flera år legat nere på grund av ett fåtal medlemmar. Pastor H. Sjödin talade varmt och innerligt om det kristna ungdomsarbetet. Till ordf. valdes pastor H. Sjödin. Sedan en del frågor behandlats följde ett varmt bönemöte på knä. Rörande var att höra alla dessa ungdomars varma böner, som mest koncentrerades kring ordet: Herre gör oss till dina tjänare. Detta bådär gott! Hälsning till alla S. M. U.:are. *G. H.-n.*

Smögens kristl. udfg. höll den 19 januari sitt årsmöte. Handl. Ernst Sewerinsson hälsade de församlade välkomna, varefter pastor Gust. Lagergren talade.

Sekr. föredrog årsberättelsen, varav framgick, att föreningen vid årsskiftet bestod av 65 medlemmar. Kassan hade omslutit kr. 799:08. Till ordf. omvaldes Ernst Sewerinsson. Övriga styrelsemedlemmar blevo: Evert Rödström v. sekr., Agnar Samuelson kassör, Egbert Stranne sekr., och Henry Olsson v. sekr.

Till handl. Clemens Lagergren, vilken varit föreningens kassör i många år och en »stöttepelare» när det gällt verksamheten i såväl församling, ungdomsförening och juniorförening, riktades tack och lämnades minnesord, då han nu stod färdig att lämna föreningen för att utresa till Amerika. Till de medl. vilka frut tillhört föreningen och som nu vistades i U. S. A. sändes med broder Lagergren fridshälsning. Det allt igenom goda årsmötet, avslöts med bön. *E. S.*

Wirserums missionsförenings udfg. höll sin årshögtid den 19—20 januari. På lördagen hölls enskilt årsmöte. Års- och revisionsberättelserna föredrogos. Av dessa framgick bl. a. att medlemsantalet vid årsskiftet var 75, att kassan har omslutit en summa av kr. 1,299:42. Församlingen har under året erhållit omkr. 200 kr. Bland större offentliga möten, som hållits under året må nämnas: Ungdomskonferensen, då både unga och gamla mötte upp till talrikt besök, samt tidningsaftonen senare en verksamhetsgren som säkert bringar välsignelse med sig.

Till styrelse för det nya verksamhetsåret valdes: Reuben Nelson, Märtha Nilsson, Hanna Larsson, Erik Karlsson samt styrelsesuppleant Joel Pettersson. Dessutom förekom val av övriga funktionärer samt ledamöter i de olika kommittéerna. Av anslag beviljades: Till missionär Elin Larsson 400 kr., till Soldatmissionen i Eksjö 50 kr., till K. L. M. U.

25 kr. och till S. M. U. 25 kr. Mötet avslutades med gemensam sång samt bön av pastor Gustavsson, som är föreningens ordf.

På söndagen hölls offentlig årsfest under god tillslutning. Mötet leddes av pastor Gustavsson, som även redogjorde för verksamheten under året. Pastor Ceder höll en god predikan över orden: »Se, jag står för dörren och klappar!» Sång och musik utfördes och offer för verksamheten upptogs.

M. N.

Missionsföreningen *Ljus' Ungdomskrets*, Hagalund, höll söndagen den 20 jan. sitt enskilda årsmöte. Inbjudna voro församlingen och juniorkommittén. Sedan ordf. I. Karlsson öppnat mötet och hälsat de närvarande välkomna, upplästes års- och revisionsberättelserna, av vilka framgick, att föreningens verksamhet under året varit synnerligt livlig. Kassan hade omslutit kr. 851:13. Styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet. Medlemsantalet är f. n. 44. Efter en kaffepaus fortsattes förhandlingarna med styrelse- och andra val m. m. Till styrelse valdes: Ivar Karlsson, ordf., Gösta Hellman, Gerda Dahl, Astrid Hallberg och Manne Eriksson. Av anslag beviljades sådana till S. M. U. och Soldaternas Vänner m. fl. Sedan en del andra verksamhetsfrågor avgjorts, avslöts det av god stämning burna mötet av pastor S. Dahlberg.

Ungdomsföreningen i Missionskyrkan, Västerås, höll sitt enskilda årsmöte den 20 jan. Förhandlingarna leddes av ingenjör A. W. Thorsén. Styrelsens och de olika kommittéernas berättelser och rapporter vittnade om en livlig och omfattande verksamhet för det gångna året. Föreningen har icke begränsat sig blott till staden i sitt arbete. Många platser på lands bygden hava varit föremål för dess uppmärksamhet. Offentliga och enskilda ungdomsmöten, bibelstudiemöten, missions- och arbetsaftnar, samkväm och inbjudningsfester för gamla hava anordnats. En omfattande social verksamhet har bedrivits. Till julen bekläddes omkring ett trettiotal barn.

Inkomster och utgifter hava balanserat på kr. 6,718:38. Medlemsantalet är 227. Föreningens bibliotek räknar 893 band. Under året hava 602 boklån antecknats. Till Västerås Missionsförsamling, Västmanlands Läns Ansgarieförenings Ungdom och S. M. U. har lämnats ekonomiska bidrag. I Kongo underhålls en infödd hjälplärare. Till ett barnhem i staden har likaledes lämnats understöd.

Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades. I styrelsen återinvaldes av dem som stodo under omval ingenjör A. W. Thorsén, ordf., köpman Elis Sollin, fröknarna Eva Pettersson och Hildegard Eriksson samt nyvaldes som suppl. fröken Märta Norman och hr Sven Roos. Övriga ledamöter äro folkskoll. Helmer Gustafsson, fröken Astrid Eriksson och hr Nils Andersson.

Tillsättandet av samtliga funktionärer för innevarande år hade väl förberetts av en valkommitté, vars förslag med ytterst få undantag samlade ungdomarna i beslut utan några tidsödande diskussioner. Efter växlade tacksamhetsbetygelser avslutades det alltigenom goda och fridfulla mötet av pastor K. Aström.

En nordanfrisk kväll i januari började Kristliga Folkhögskolan i Jönköping sin 20:e termin. Till den hade ett 60-tal ungdomar anmält sig. Bed för dem, så att de bli segrare i livet! — Hjälplärs skolan med en timmerstock till dess drömda och

efterlängttade nybyggnad, som detta år skall under tak. Och glöm slutligen inte bort vår ungdomsledare kurs under maj månad! (Program senare. Kostnad: 75 kr. ett för allt.) R. F.

Arbrå kristl. udg höll den 21 januari sitt årsmöte. Mötet inleddes av G. Näsström med ett kort tal. Av årsberättelsen framgick, att föreningen varit i livlig verksamhet. Enskilda möten ha vanligen hållits två gånger i månaden. Flera offentliga ha anordnats, då medlemmarna underhållit med tal, sång och musik. Föreningen underhåller en skolgosse i Ost-Turkestan. Medlemsantalet är 45. Till styrelse för år 1929 valdes: Gösta Näsström, ordf., Sigfrid Persson, Siri Andersson, Ninne Andersson och Kerstin Andersson. Mötet avslutades av studeranden Helge Fredriksson. S.

Härnösands kristl. udg höll den 22 januari sitt årsmöte i Betaniakyrkan. Föreningens ordförande, pastor A. Maathz, hälsade de närvarande välkomna och uttryckte sin glädje över att se ungdomsskaran så talrikt församlad. Två nya medlemmar hälsades välkomna och Guds välsignelse nedkallades över mötet.

Ungdomsföreningens arbete under år 1928 har visat goda resultat. 22 nya medlemmar har intagits och medlemsantalet är 67 vid årsskiftet.

Kassan omsluter kr. 1,522:53. Bidrag har lämnats till S. M. U. kr. 192:—, A. F. U. kr. 127:—, till en skolgosse i Kongo kr. 50:— och till Härnösands friförsamling kr. 400:— jämte en förut insamlad byggnadsfond av kr. 1000:—.

Till styrelse för detta år valdes pastor A. Maathz, herrar K. Hammarstedt, Ad. Boström, R. Nilsson, A. Larsson med O. Gravström och A. Vestman som suppleanter.

Funktionärer för föreningen olika arbetsgrenar tillsattes. Därjämte fattades beslut om förberedelser att mottaga Ängermanlands Frikyrkliga Ungdoms årskonferens, som kommer att hållas i Härnösand lördagen den 9 och söndagen den 10 februari.

Det av ungdomlig glädje och friskhet präglade mötet avslöts med sång och bön.

Folkärna missionsförsamlings udg hade sitt årsmöte söndagen den 20 januari.

Årsberättelsen utvisade att en rätt livlig ungdomsverksamhet bedrivits under det gångna året. Missionsresor, utfärder, midsommarvaka, gökotta och nyårsvaka ha anordnats av föreningen. Offentliga ungdomsmöten med predikan m. m. ha hållits om söndagskvällarna allteftersom tiden medgivit. Någon gång ha de unga själva skött om programmet vid sådana möten. Bibelstudium tillsammans med församlingen ha hållits om lördagskvällarna. Härvid ha vi sysslat mest med 1 Korintierbrevet.

Revisionsberättelsen visade att kassan omslutit en summa av 1,340:96 kr. Härav har 130 kr. gått till S. M. U., 30 kr. till D. A. U., 50 kr. till ett skolbarn i Kongo och 550 kr. till en ny orgel för församlingens räkning.

Vår varmaste hälsning till alla S. M. U:are landet runt. S. H.

Fiskebäcks kristl. udg höll sitt årsmöte den 13 jan. Av årsberättelsen framgick att föreningen under året haft god verksamhet. Revisionsberättelsen visade att kassan omslutit något över 1,000 kr. Härav har utgått till församlingen kr. 525 och till S. M. U. och en hjälplärare i Kongo kr. 153:50.

Till styrelse valdes pastor J. P. Williams, ordf.,

Charles Andersson, Karl Andersson, Axel Pålsson och Gust. Nilsson. Medlemsantalet är 96.

Arboga friförsamlings udg avhöll sitt enskilda årssammanträde söndagen den 20 januari.

Efter bibelläsning och välkomsthälsning vidtogs årsmötesförhandlingarna under pastor S. Öhman ordförandeskap. Ars- och revisionsberättelserna föredrogos, av vilka framgick, att föreningen bedrivit en omfattande verksamhet under året. Verksamhetsprogrammet hade omväxlat med enskilda och offentliga ungdomsmöten, fester och samkväm, samtals- och bibelstudiemöten. Tio nya medlemmar hade välkomnats i föreningen och nio utflyttat. Medlemsantalet vid årsskiftet var 70. Kassan hade balanserat på kronor 2,381,97. Därav hade 200 kr. lämnats till Arboga friförsamling, 200 kr. till underhåll av en lärarinna i Kina, 50 kr. till Örebro läns Kristliga ungdomsförbund och till fattiga hade utdelats 415 kronor.

Till styrelse valdes pastor S. Öhman, ordförande, köpman Verner Larsson, vice ordf., urmakare Ragnar Valdén, sekr., fröken Lilli Persson, vice sekr., vaktmästaren Axel Nystedt, kassör, samt Herbert Gustafsson och fröken Lisa Lindén. Ersättare Allan Holmqvist och Harald Johansson. Ungdomsföreningen kommer att fira sin offentliga årshögtid med årsfest Mariebebådelsedagen den 23 mars. En inbjudningsfest för samhällets ungdom kommer att hållas tredje söndagen i februari.

Arboga Friförsamlings Ungdomsförening vill genom Ungdomsvännen bringa alla ungdomskamrater över hela vårt land en varm fridshälsning.

S. Ö-n

Hångers kristl. udg höll sitt årsmöte den 20 jan. Ars- och revisionsberättelserna upplästes och godkändes. Kassan har under året balanserat å kr. 1,189:82 med en behållning av kr. 270:66. Juniorföreningens inkomster och utgifter balansera å kr. 528:25. Medlemsantalet i ungdomsföreningen utgjorde vid årsskiftet 54 och hade under fjolåret ökat med 7. Juniorföreningens medlemsantal utgjorde 37. Till styrelse omvaldes Alfr. Torén, ordf., Viktor Johansson, Viktor Ljungberg, Oskar Eklblad och Gustav Rothén, suppl. Henning Svensson och Oskar Andersson. Dessutom förekom val av juniorledare, bibliotekarie, ledamöter i biblioteksstyrelsen m. fl. Till ombud vid S. M. U:s årsmöte valdes Alfr. Torén. Följande anslag beviljades: Till S. M. U. kr. 50:—, till J. A. U. kr. 50:—, till S. A. U. kr. 50:—, till Jönköpings kristl. Folkhögskola kr. 25:— samt till Kristl. förbudsrelsen kr. 10:—.

G. L.

Götlunda friförsamlings udg höll sitt årsmöte i Racksäters missionshus söndagen den 20 jan. Föreningens ordf., pastor O. E. Svensson betonade inledningsvis betydelsen av en helig frimodighet. En intressant och väl avfattad årsredogörelse föredrogs av sekreteraren. Revisionsberättelsen, som sedan upplästes, visade att det gångna verksamhetsårets räkenskaper balanserade på kr. 2,834:65 med en kassabehållning av kr. 600:93. Full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelse och kassaman. Val förrättades av styrelse och revisorer med suppleanter, kretsledare och kretsledarinnor, bibliotekarie och ledamöter för socknens nykterhets-samarbetskommitté.

Av i kassan innestående medel beviljades: Till församlingen kr. 350:—, till församlingssystemers sjukvård kr. 50:—, till en Kongo-skolgosses underhåll kr. 50:—, till Ungdomsförbundet kr. 25:—, till vardera av två medlemmar, som studera vid missionskolan kr. 50:— och till Svenska Missionsförbundets skolförening kr. 10:—.

Bland övriga beslut må nämnas anordnandet av ett större ungdomsmissionsmöte i Järnäs söndagen den 10 febr., en ungdomskurs i Lunger med distriktsföreståndare Sam. Larsson som ledare 11—13 febr. och kallandet av en evangelist för någon längre tids verksamhet efter nämnda kurs. En kollekt upptogs som utgjorde kr. 16:44. 3 nya medlemmar intogs i föreningen, vars medlemsantal vid tiden för årsskiftet enligt verkställd matrikelgranskning utgjorde 142. Det alltigenom av endräkt och villighet att verka för Kristi rike präglade årsmötet avslutades av Emer Pettersson.

Hogräns missionsdistrikts ungdom hade sitt årsmöte i Hogräns missionshus trettondag jul med pastor Carl Nyström som ordförande. De föredragna rapporterna över verksamhetsåret genomtogs av arbetsglädje och innerlig kärlek till Gud. Utom vanliga förhandlingar samtalandes över frågorna: »Vår kristliga frihet» och »Ungdomarnas förhållande i föreningen och utom densamma». På kvällen hölls offentligt möte med tal, sång och bön. En innerlig hälsning sändes till S. M. U:are genom vårt organ Ungdomsvännen. C-m.

Immanuelskyrkans Ungdomsförbund, Norrköping, firade årshögtid den 12—13 jan. På lördag hölls det enskilda årsmötet. Till styrelse för kommande år valdes: pastor Paul Johansson, Ruth Gustafson, Ingeborg Henriksson, Harry Carlsson och Ivar Jonsson. Enligt revisionsberättelsen balanserade årets räkenskaper på kr. 5,679:70. Av årsberättelsen framgick att ungdomsförbundet bedrivit en livlig verksamhet under det gångna året. Det förfogar över ett bibliotek på 670 band och har under året registrerats 624 boklån. Genom den sociala kommittén står ungdomsförbundet i kontakt med ett hundratal sjuka och gamla inom staden och på ålderdomshemmen i dess närhet. Den summa som åtgått till denna gren av arbetet belöper sig på kr. 505:93. Under år 1929 skall ungdomsförbundet prenumerera på 10 ex. av Ungdomsvännen till Kolmårdssanatoriet, stadens olika sjukhus samt sjömanshemmet. Medlemsantalet vid årsskiftet var 265.

På söndag e. m. kl. 5 hölls tioårsfest. Därvid lämnades en kort översikt av de gångna tio årens verksamhet av pastor Josef Rydhe. Ungdomsverksamhet har bedrivits sedan 1866, men nuvarande ungdomsförbund bildades först den 15 sept. 1918. Inkomsterna under tioårsperioden belöpa sig till cirka 50,000 kr. Bland utgiftsposterna märkas: Församlingen 5,185 kr., S. M. U. 3,800 kr., Sv. Missionsförbundets yttre mission 1,800 kr., Ö. K. U. 2,066 kr. samt till den sociala verksamheten 4,405 kr.

Pastor Paul Johansson talade varmt och medryckande över ämnet: »Såsom vävarns snabba spole». Immanuelskyrkans kör och stråkkapell medverkade. Mycket folk var samlat till högtiden.

Till S. M. U:are landet runt sänder ungdomsförbundet sin hjärtliga fridshälsning. R. G-n.

Brevaftnar.

Annonsörerna erinras om, att annons ovillkorligen måste vara insänd senast åtta dagar före den tidnings utgivningsdatum, i vilken annonsen önskas införd.

Brevafton.

Juniorföreningen i *Bada* har brevafton lörd. den 23 febr. Brev önskas från hela Sverige. Märk B. A. Adressera Bo Larsson, *Badabruk*.

Ett brev just från dig skulle särskilt glädja *Grimhults kristl. ungdomsförening*, som har sin brevafton lördagen den 23 febr. Breven märkta B. A. adr. Alfrida Jahnsson, *Grimhult, Fliseryd*.

Gamleby missionsförsamlings ungdom beder bli va ihågkomna med många brev till sin brevafton den 24 febr. adr. Pastor Anton Karlsson, *Gamleby*. B. A.

Emigrantmissionens

i *Göteborg ungdomsförening* anordnar brevafton måndagen den 25 februari och väntar många brev från trossyskon landet runt. Breven märkas B. A. Esther Holmberg, *Sten Sturegatan 17, Göteborg*.

Kom ihåg

Höörs ungdomsförening med brev till deras brevafton den 2 mars 1929! Märk B. A. adr. E. Broberg, *Box 805, Höör*.

Brevafton anordnas lördagen den 2 mars av juniorerna i *Betaniakapellet, Tullen, vid Borås*. S. M. U. are och juniorer, sänd oss en hälsning som besvaras om så önskas. Märk »B. A.» adr: Ester Olsson, *Skogshyddan, Sjömarken*.

Brunskogs v. utfg.

har brevafton lörd. d. 2 mars. Vi vänta då många brev från när och fjärran. Breven sändas till P. Vilh. Nyman, *Edane*, och märkas B. A.

Sunne juniorkrets anordnar brevafton den 5 mars. Juniorkamrater och S. M. U. are, sänd oss en hälsning! Vi vänta brev just från dig! Breven märkas B. A. under adr. Naémi Dahlström, *Missionshuset, Box 410, Sunne*.

Den 14 mars 1929

stämma vi möte med all S. M. U:s ungdom på vår brevafton *Salemsförsamlingens ungdomsförening, Malmö*. Brev märkta »B. A.» adr. till Alfr. H. Andersson, *Drottninggatan 3 a. II, Malmö*.

Restur i Gästrikland

för sekr. J. Sommarström.

Mars 11 Gysinge, 12 Vinnarsjö, 13—15 Årsunda, 16—17 Högbo, 18 Forsbodarne, 19 Järbo, 20 Kungsberg, 21 Forsbacka, 22 Märtsbo, 23—25 Skutskär. Vid de offentliga ungdomsmötena upptages kollekt för S. M. U.

Östersundskursen.

Ungdomskurs, Östersundskursen, anordnas i Östersund den 15—20 instundande juli. Fjällfärden blir den 20—27. Program framdeles genom distriktsföreståndare A. M. Karlstedt, *Östersund*.

Värdefull litteratur

oerhört billigt!

Inventeringsrealisation

från 20 februari till 1 maj 1929.

På såväl uppbyggelse-, missions- och berättelse-litteratur lämnas ända upp till 70 proc. av bokhandelspriset.

Katalog sändes på begäran!

Svenska Alliansmissionens Förlag, Jönköping.

Sjukkassan Banéret

för Stockholm med omnejd

är den billigaste, fördelaktigaste och stabilaste sjukkassan för

troende ungdom.

Års- och inskrivningsmöte

hålls i *Immanuelskyrkan* fredagen den 15 februari kl. 7. 30 e. m. Kaffe serveras gratis.

Stadgar och anmälningsblanketter tillhandahållas hos J. O. Ekedahl, *Observatoriegatan 16*, Tel. N. 195 16, P. J. Wennlund, *Jakobs-gatan 30* Tel. N. 32 01 och D. Medeen, *Barnhusgatan 10*. Tel. Stocksund 445.

Friska på Herren troende personer mellan 18—45 år hälsas välkomna.

Tag del av stadgarna och bli medlem i Banéret!

Missionshandboken 1929

Innehåller fullständig almanack med anteckningsblad, vilket i årets upplaga utökats så, att utrymmet nu är fyra gånger större för varje dag än i tidigare upplagor, kassabok, missionsstatistik, testaments- med flera formulär, förteckning över Svenska Missionsförbundets styrelse, funktionärer och predikanter, missionsstationer och missionärer, uppgifter rörande övriga svenska missionssällskap m. m. m. m.

Pris klotband

kronor 2:50.

Svenska Missionsförbundets förlag,

Bästa inköpskälla för syföreningar!

Nya modeller av våra omtyckta handarbeten. Syföreningar erhålla 20 % rabatt. Alla arbeten påbörjade. Garn medföljer. Arbeten som ej önskas kvar få returneras. Redbara ombud antagas på goda villkor. Rekvirera en provorder som sändes på öppet köp fraktfritt.

Nya Tapisseriaffären, Ödeshög.

För böneveckor och väckelsemöten.

FRIDSTONER.

(155 sånger.)

Texten: Mjukt klotband Pris 0: 60.
 » Elegant » » 1: —.
 » Elegant skinnband... » 3: —.
 Musiken: Klotband » 6: —.
 Körer till Fridstoner (49 körer) » 0: 75.

VALDA SÅNGER.

(143 sånger.)

Texten: Sånger ur Svenska missionsförbundets sångbok med samma nummer som i den stora sångboken.

Pris 35 öre.

Församlingar och ungdomsföreningar erhålla 25 % partirabatt. Vid förskottslikvid erhållas böckerna portofritt.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
Stockholm.

Ett antal av

Jubileumsårets Årsberättelse

och

Matrikel

försäljes till det billiga priset
av 1: — kr.

Innehåller 600 sidor.

Utomordentligt värdefull för
varje missionsvän.

Portofritt, vid förskottslikvid

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG

Frikyrklig Ungdom.

12 st. 16-sidiga n:r pr år.

Vill kämpa för:

Ungdomen för Kristus,

Sann kristen gemenskap,

Vaken blick på livet.

Pris 3 kr. för helår. Prenumeration å posten.

S. M. U. märken.



10 m/m.
Nål 1: —



31 m/m.
Brosch 3: —



12 m/m.
Nål 1: 15



15 m/m.

Berlock 2: —
Knapp 1: 50
Nål..... 1: 25



18 m/m.

Berlock 2: 25
Brosch 2: —

Nedanstående nettopriser gälla från den
1 april 1927.

Kråsnål 10 m/m.....	Kr. 1: —
» 12 »	» 1: 15
» 15 »	» 1: 25
Berlock 15 »	» 2: —
» 18 »	» 2: 25
Knapp 15 »	» 1: 50
Brosch 18 »	» 2: —
» 31 »	» 3: —
Juniormärken 10 m/m	» 1: —

Förutom det att priserna delvis blivit sänkta kommer rekvisitioner på minst 10 st. märken att sändas portofritt.

Försäljning av S. M. U:s märken sker endast till ungdomsföreningarnas ordförande och sekreterare.

Ungdom! Bär vårt egetärke!

Svenska Missionsförbundets förlag,
Stockholm C.

Högst intressanta Verkligt fängslande

är pressens samfällda vittnesbörd om följande värdefulla nu utkomna böcker

P. P. Waldenströms minnesanteckningar.

Samlade och ordnade av fil. och teol. kand.
BERNH. NYRÉN.

Pris häft. kr. 6:—, klotb. kr. 7: 50, halvfr. kr. 9:—.

“Waldenströms anteckningar äro av största intresse på grund av sin allsidighet.”

Svenska Dagbladet.

“Boken hör till höstmärknadens intressantaste.”
Jönköpings Läns Tidning.

Bland Rysslands folk I missionens och Röda Korsets tjänst. Del II.

Av WILH. SARWE.

Pris häft. kr. 6:—, biblioteksband kr. 7: 50.

“Här skildras händelser av stort intresse, vilka icke förut varit behandlade i svensk litteratur.—Rekommenderas på det livligaste.”

Th. Wennerström i Aftonbladet.

“Den är utmärkt målände och i hög grad intressant även ur kyrkohistorisk synpunkt.”
Professor Hj. Holmquist.

Genom vildmarker och sagoländer

Från Kaschgar till Jerusalem.

Av JOHN TÖRNQVIST.

Pris häft. kr. 6: 50, klotb. kr. 8:—, halvfr. kr. 9: 50.

“Friskhet och åskådlighet, som kommer läsaren att sluka sida efter sida.”

Karl Fries i Nya Dagl. Alleh.

“En bok, som man önskar den vidsträcktaste spridning.”

M. Westling i Nya Växjöbladet.

Vad händer i Kina?

Kinas nutidsläge, tolkat
av en kines.

Av pastor MARCUS CHENG. B. A.

Pris häft. kr. 2:—.

“Det märks fullväl, att det är den bildade, beresta och världsvane mannen som talar.”

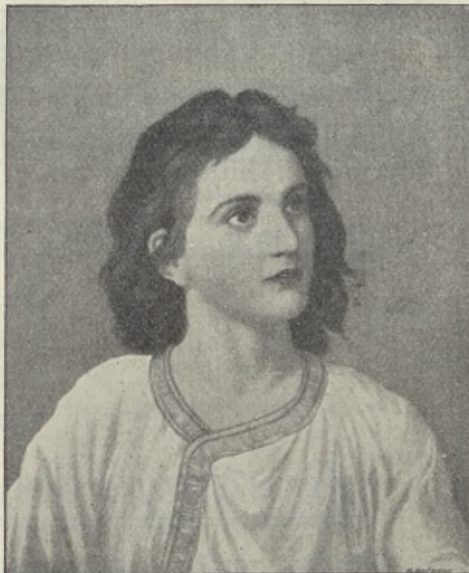
R. Tomson Sanningsvittnet.

Svenska Missionsförbundets
Förlag, Stockholm.

SÖNDAGSSKOLLÄRARE!

Uraktlåt icke att till söndagsskolans småbarnsavdelning rekvirera:

Utsökt vackra färgtrycksplanscher



Format 55×85 cm.

För 52 planscher.

1:sta kvart. serie	13	planscher	6:—	kr. Brt.
2:dra	>	13	>	6:— >
3:dje	>	13	>	6:— >
4:de	>	13	>	6:— >

Illustrerade bibelberättelser

Varje text illustrerad med helsidesplanscher i trefärgstryck (52 st).

Pris kr. 1:75.

Bibliska bilder

*gummerade, en bild för varje söndag jämte inklistringsbok.

Pris 80 öre.

Oumbärliga vid undervisningen i Småbarnsavdelningarna.

Söndagsskolor erhålla 25 % rabatt.

Svenska Missionsförbundets Förlag,
Stockholm C.

Församlingar, Ungdoms- och Juniorföreningar!

Ett gynnsamt tillfälle att anordna bokauktion!

För att vinna utrymme i våra lokaler utförsäljas på **ytterst förmånliga villkor** ett antal böcker. Böckerna försäljas i lådor om c:a

120 ex. av ett 100-tal olika böcker

såsom missions-, uppbyggelse- och berättelselitteratur, levnadsteckningar, ungdomsböcker m. m. samt musik- och sångböcker.

Bruttovärde kr. 250:— pr låda.

Böckerna sändas i lådor med fritt emballage. Vi uppmana församlingar, ungdoms- och juniorföreningar samt enskilda missionsvänner att rekvirera en eller flera boklådor och anordna bokauktioner.

OBS! Årets boklådor innehålla till $\frac{3}{4}$ sådan synnerligt värdefull litteratur, som ej ingått i tidigare realisationer. Säljes nu med 80 % rabatt eller endast

50 kr. pr låda.

VINSTEN

härav för Eder blir:
 att kristlig litteratur sprides på Eder trakt;
 att Edra församlings- och ungdomsbibliotek kunna kompletteras utan extra kostnad;
 att auktionen giver en god inkomst till församlingarnas och ungdomsföreningarnas kassor.

Upptag frågan på första föreningsmöte!

Erforderligt antal bokförteckningar och affischer för auktionen sändes gratis på begäran.

SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS FÖRLAG, Stockholm C.